

GAZETA PABJANICKA

TYGODNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY i INFORMACYJNY.

Sekretariat Redakcji

Pabjanice, ul. Kościuszki 14, tel. 67.

Telefon redaktora Nr. 250 i 194.

CENA OGŁOSZEŃ: za wiersz milimetry 1 szpaltowy lub jego miejsce
1-sza strona i w tekście 25 gr., strona 4 szpalty. Nekrologi i nadesłane
po tekście 20 gr., strona 4 szpalty. Najmniejsze ogłoszenie 2 zł.
Fantazyjne 25 proc. drożej.

Prenumeratę pisma i ogłoszenia przyjmuje Administracja: w „Naszej Drukarni“.
(Dom Ludowy) Kościuszki 14, tel. 67

Cena numeru 20 groszy. Konto P. K. O. Nr. 66.636 Komun. Kasy Oszczęd. m. Pabjanic (dopisek: Gazeta Pabjanicka). Prenumerata kwartalna z odnośnieniem do domu 3 zł. zagranica 4 zł.

Przygotowania do wyborów.

Zgromadzenia okręgowe całkowicie skompletowane.

W poniedziałek, dnia 5 sierpnia r.b. upłynął termin wysyłania delegatów do Zgromadzeń okręgowych.

Jak wiadomo, oprócz delegatów, wysłanych przez samorządy i organizacje zawodowe, każde 500 wyborców mogło wysłać delegata swojego.

Akcję zebrania 500 podpisów przeprowadziły wśród swoich członków organizacje byłych wojskowych i tym sposobem Pabjanice mają jeszcze delegata w osobie p. Maciszewskiego. Również organizacje ludności niemieckiej zebrały 1500 podpisów i uzyskały 3 delegatów. Razem więc Pabjanice w Zgromadzeniu okręgowym będą posiadały ponad 30 delegatów.

Kandydaci na posłów.

W sprawie kandydatów na posłów nie oczywiście konkretnego jeszcze powiedzieć nie można, bowiem dopiero Zgromadzenie okręgowe, które zbierze się 14 b.m. w Sieradzu pod przewodnictwem Komisarza Wyborczego, p. J. Wallasa, ułoży listę kandydatów. Według przepisów ordynacji wyborczej każdy Członek Zgromadzenia ma prawo zgłosić swojego kandydata — rozstrzyga tajne głosowanie wszystkich delegatów. Ponieważ okręg nasz wybiera 2 posłów, na liście kandydatów muszą figurować najmniej 4 osoby, najwyżej — 12. Aby jednak uniknąć zbytecznego rozstrzelania się głosów, przypuszczamy, że zgromadzenia okręgowe dążyć będą do ograniczenia liczby kandydatów do 4-ch. Ostateczne rozstrzygnięcie przyniesie dopiero 14 sierpnia.

Rozmowy na temat wysunięcia odpowiednich kandydatów toczą się już. Pabjanicom jako największemu miastu w okręgu chodzi o to, by miały swojego reprezentanta w Sejmie lub Senacie, przypuszczamy, że w sobotnim numerze Gazety będziemy je mogli podać, oczywiście wszystko cokolwiek na ten temat przed zebraniem Zgromadzenia Okręgowego będzie mówione, uważać należy za przygotowywanie gruntu dla należytego zorientowania delegatów.

Są to tylko, jak już powiedzieliśmy, przypuszczalne kandydatury, bowiem przed zebraniem się Zgromadzenia Okręgowego nie konkretnego powiedzieć się nie da.

Wyłożenie list do Sejmu i Senatu.

Od środy dn. 7 sierpnia r. b. rozpoczęły urzędowanie obwodowe komisje wyborcze do Sejmu. Od 7-go do 14 sierpnia włącznie w lokalach wyborczych wyłożone będą w godzinach od 14 — 19 listy uprawnionych do głosowania do Sejmu. Każdy wyborca winien sprawdzić, czy został wciągnięty do spisu.

W razie pominięcia czyjegoś nazwiska, należy zażądać od dyżurujących członków komisji wciągnięcia na listę, przyczem należy wylegitymować się dowodem osobistym lub za pomocą świadków. Sprawdzania list wyborczych nie powinno się odkładać do ostatniego dnia, bowiem dotychczasowa praktyka wykazała, że w ostatnim dniu tworzą się długie kolejki sprawdzających, co utrudnia ogromnie pracę komisjom.

Listy do Senatu.

Ordynacja wyborcza do Senatu ustala, że teren okręgu wyborczego jakim jest całe województwo, dzieli się na obwody, liczące od 90 do 120 uprawnionych do głosowania. Zgodnie z tym przepisem Pabjanice zostały podzielone na 3 obwody: 14, 15 i 16. Przydział ulic do poszczególnych obwodów podajemy na stronie 3-iej. Listy uprawnionych do głosowania do Senatu również w okresie do 14-go sierpnia r.b. wyłożone będą w lokalach komisji wyborczych w godzinach od 14 do 19-iej. Ponieważ nie wszyscy posiadający głos do Senatu zarejestrowali się w czasie sporządzania list, mogą to skutecznie w wymienionym czasie — należy tylko zabierać ze sobą dokumenty, uprawniające z tego czy innego tytułu do udziału w głosowaniu do Senatu.

Również ci, którzy już się zarejestrowali winni sprawdzić listy, gdyż może być wiele pomyłek.

Każdy wyborca otrzyma od przewodniczącego zebrania do dn. 20 sierpnia zawiadomienie za pokwitowaniem zwrotnym o miejscu i godzinie zebrania obwodowego, które odbędzie się 25 sierpnia. Zebrania obwodowe wybiorą po jednym delegacie do Kolegium Wojewódzkiego, a dopiero Kolegium Wojewódzkie wybierze senatorów.

na pokrycie pensyj dla personelu. W tym celu mają być zawierane indywidualne umowy z pracownikami, których czasowe zatrudnienie nie stwarza tytułu do żądania zatrudnienia w służbie państwowej lub samorządowej.

Sekretarz ma otrzymywać najwyższej 180 zł. miesięcznie. Normy na prowincji mają być niższe. Dla robot specjalnych mogą być angażowani pracownicy dniówkowi.

Wydzierżawienie drobiarni.

Zarząd Miejski ma poważny kłopot z rzeźnią, która zbudowana jest na wyrost, a prócz tego posiada dodatkowe urządzenia, obciążające bardzo poważnie budżet tego przedsiębiorstwa, jeśli chodzi o obsługę i spłatę zaciągniętych na budowę pożyczek. To też należyte wyzyskanie rzeźni i jej urządzeń jest poważną troską Zarządu Miejskiego. Kwestja więc wydzierżawienia części rzeźni, mianowicie tak zwanej drobiarni nie przestaje być sprawą aktualną.

Jak się dowiadujemy, jedna z firm zagranicznych prowadzi z Magistratem pertraktacje w przedmiocie wydzierżawienia drobiarni. Trudno jest mówić o warunkach umowy dzierżawnej dotąd dopóki obie układające się strony nie dojdą do ostatecznego porozumienia, można już jednak powiedzieć, że zasadnicze kwestje uzgodniono i istnieją widoki na podpisanie w najbliższych dniach umowy.

Sprawa ta obok znacznego z tego źródła dochodu posiada, dla miasta jeszcze inne poważniejsze znaczenie, mianowicie uruchomienie drobiarni pozwoli zatrudnić sporą ilość bezrobotnych kobiet.

Podkreślić wypada, że Zarząd Miejski działa z całą ostrożnością, i nie może być mowy, aby smutna poprzednia historia „drobiarni“ mogła się powtórzyć.

Nie omieszkamy w najbliższym numerze poinformować Sz. Czytelników, jak ostatecznie sprawa wydzierżawienia drobiarni została załatwiona.

Utworzenie Związku Rzemieślników Chrześcijan.

W poniedziałek, dn. 5 sierpnia r.b. odbyły się zebrania zarządów cechów miejscowych, a następnie Ogólne Zgromadzenie członków Resursy Rzemieślniczej.

Na zebraniu cechów dyrektor Izby Rzemieślniczej p. Dobosz wyjaśnił cały szereg wątpliwych spraw, jakie nagromadziły się w poszczególnych cechach.

Na zgromadzenie przybyli z Łodzi prezes Związku Rzemieślników Chrześcijan p. Raabe i dyr. Izby Rzemieślniczej p. Dobosz.

Przewodnictwo zebrania objął p. Raabe. Dłuższy referat o znaczeniu rzemiosła w Polsce i o potrzebie należytego zorganizowania się rzemieślników wygłosił p. dyr. Dobosz. Następnie zapoznał zebranych z przepisami statutu nowej organizacji rzemieślniczej, jaką jest Związek Rzemieślników Chrześcijan. Zw. ten pragnie w swoich ramach organizacyjnych pomieścić wszystkich rzemieślników chrześcijan, gdyż twórcy jego uważają, że podniesienie naszego rzemiosła na odpowiedni poziom przygotowania fachowego oraz niezależnienia gospodarczego i finansowego, w pierwszym rzędzie zależne jest od posiadania sprężystej organizacji rzemieślniczej.

Szkolenie dobrych fachowców, nowoczesne urządzenie warsztatów pracy, tani i łatwy kredyt — oto najglówniejsze zadania nowego zw.

Po referacie p. dyr. Dobosza wywiązała się obszerna dyskusja, w której znaczna liczba osób zabierała głos. Dodać wypada, że na zebraniu przybyło kilku młodzików z Obozu Narodowego, którzy swymi hałaśliwymi i demagogicznymi przemówieniami chcieli zamącić wodę w kadzi rzemieślniczej, lecz otrzymali należną im odprawę tak ze strony referenta, jak i ze strony zgromadzonych bardzo licznie rzemieślników.

Po dyskusji jednomyślnie przyjęto statut nowej organizacji.

Wszyscy członkowie Resursy Rzemieślniczej stają się siłą rzeczy członkami Związku; nowych członków przyjmować będzie komisja balotująca, którą wybrano w składzie 5 osób.

Zarząd Związku i Komisję Rewizyjną powołano w tym samym składzie, w jakim był Zarząd Resursy.

Wybrano również Sąd Koleżeński. Zw. Rzem. Chrześc. posiada swoją Radę Wojewódzką w Łodzi, na czele której jako przewodniczący stoi p. Raabe, oraz centralę w Warszawie — Miodowa 14.

Nowej organizacji rzemieślniczej życzymy jaknajpomyślniejszego rozwoju.

Spółdzielnia rzemieślnicza.

Rzemiosło nasze odczuwa dotkliwie kryzys, cierpi na brak rynków zbytu. Każda więc nadażająca się okazja do ulokowania wyrobów krajowych na rynkach zagranicznych jest sprawą pierwszorzędną wagi.

Nie zawsze jednak pojedyncze warsztaty rzemieślnicze są w możności podejmować się poważniejszych dostaw — na przeskodzie staje brak odpowiednich funduszy obrotowych i urzędzeń technicznych.

Trudności te jednak można z łatwością pokonywać zbiorowym wysiłkiem — stąd zagadnienie spółdzielni rzemieślniczych nabiera szczególnej wagi.

Obecnie istnieją duże możliwości wywozu różnych wyrobów do Angli.

Izba Rzemieślnicza w Łodzi dzięki sprężystej inicjatywie dyr. Dobosza powołała w ubiegłym tygodniu do życia Spółdzielnię Wytwórców Wyrobów Drzewnych w Łodzi.

Na prezesa Rady Nadzorczej tej nowej placówki rzemieślniczej powołano p. Józefa Magrowicza.

Oszczędności w wydatkach wyborczych.

Generalny Komisarz Wyborczy w instrukcji do przewodniczących okr. kom. wyb. zaznacza, iż z uwagi na konieczność zastosowania jaknajdalej idących oszczędności, całkowity kredyt na wynagrodzenie personelu kancelaryjnego na cały okres wyborczy wynosi 1.000 zł. dla każdej komisji. W ramy tego kredytu nie wchodzi dżety, koszty podróży służbowych, koszty afiszów wyborczych, kart głosowania, opłat pocztowych, rozmów telefonicznych i t. p. Jest to kredyt

Czy zarzuty stawiane przez opozycję w stosunku do nowej ordynacji wyborczej są istotne i słuszne?

W jednym z poprzednich numerów „Gazety” dowiedliśmy, że argumenty opozycji przeciw niedemokratyczności nowej ordynacji wyborczej są na niczem nieoparte i mogą tylko dzięki niewłaściwemu, sofistycznemu tłumaczeniu jej zrobić na słuchacza pozorne wrażenie słuszności.

Zajmiemy się obecnie po kolei innymi zarzutami, stawianymi przez stronnictwa polityczne z opozycji w swej prasie lub na zebraniach.

Najbardziej denerwują opozycję fakty, że odbiera się prawo desygnowania kandydatów na posłów sztabom partyjnym, a mają głos w tej sprawie rozmaite organizacje zawodowe, gospodarcze i t.p.

Niechcą w żaden sposób zrozumieć ci panowie, że władza partyjnych politycznych w sejmie skończyła się wraz z ich demagogicznymi programami partyjnymi. Dlatego uważamy za bardziej powołaną do wystawiania kandydatów poselskich każdą organizację zawodową, mającą na celu jakiś gospodarczy plan realny, niż nieziszczalne programy partyjne.

I dlatego to nowa ordynacja wcale nie krzywdzi robotnika, ani chłopca, jak wołają agitatorzy z opozycji, bo chyba lepiej jest, że kandydatów na posłów wybiorą zaufani delegaci tychże robotników i chłopów, aniżeli główne zarządy partyjnych politycznych, nie liczące się z potrzebami terenu i patrząc na wszystko przez okulary partyjne.

Dlatego też zarzut stawiany przez opozycję, że mandaty będą

przydzielane zgóry, jest odwracaniem kota ogonem, bo ten system wszak same partie zawsze stosowały, chcąc swych matadorów odpowiednio uplasować.

Smieszne też i bezsensowne jest zupełnie twierdzenie PPS, że wybierać się będzie starostów, komisarzy policji, wójtów i sołtysów. Jest to zwykła bujda i nikt o tem dotąd nie słyszał.

Innym nie podoba się znowu, że na kandydata do kolegium okręgowego trzeba zebrać, aż 500 podpisów, a dawniej wystarczyło 50. Ale wszak tych 50, to byli ludzie zaufani danej partii i nikt już drugi, należący do tejże partii listy drugiej nie zgłaszał, bo byłby niezwłocznie wraz z podpisującymi z partii wykluczony, a lista bez poparcia szerokiego ogółu znaczenia niema.

Że przy dobrej woli można zebrać i 500 podpisów, dostatecznie świadczy akcja na terenie Pabjanic, gdzie zebrano aż 4 listy po 500 podpisów.

Musimy wciąż pamiętać o jednym, że państwo jest wspólnem dobrem wszystkich obywateli i dlatego to nie możemy dopuścić do tego, aby jakakolwiek klasa, czy to magnaci, czy inne miały specjalne przywileje i specjalne interesy; muszą one o tyle być uwzględniane tylko, aby nie szkodziły całokształtowi rozwoju państwowego i nie wybijały się na pierwszy plan, ponad interesy Państwa.

d. c. n.

Spółeczeństwo

bez pośredników partyjnych.

Cała działalność t. zw. stronnictw opozycyjnych w ciągu ostatnich lat kilku sprowadza się do negacji.

W długoletnim procesie przygotowywania i opracowywania nowej Ustawy Konstytucyjnej stronnictwa opozycyjne nie biorą żadnego udziału.

Nowa Konstytucja Rzeczypospolitej nie została „oktrojowana”. Dwa kolejne Sejmy w przeciągu lat blisko siedmiu zajmowały się jej projektami. Rozpisano ankietę, w której wzięli udział wszyscy znawcy spraw ustrojowych i konstytucyjnych. Projektodawcy reformy konstytucyjnej bacznie nasłuchiwali głosów, które dochodziły nie tylko od uczonych specjalistów, ale — od różnych sfer społeczeństwa.

Daremnie tylko oczekiwaliśmy jakichkolwiek jasno i pozytywnie wyrażonych postulatów ustrojowych ze strony stronnictw opozycyjnych. W ciągu tych lat siedmiu blisko nie dowiedzieliśmy się, jak ma wyglądać urząd „narodowy” Rzeczypospolitej, którego domagało się w swych ogólnikowych deklaracjach Stronnictwo Narodowe. Nie dowiedzieliśmy się również od M. Niedziałkowskiego i jego towarzyszy, z jakiego ustroju konstytucyjnego ma się wyłonić „rząd robotniczo-włóscijański”, na którego cześć wiatuje codziennie prasa socjalistyczna.

W trakcie prac nad projektem nowej Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej, stronnictwa opozycyjne wyrażały swe niezadowolenie, zgorszenie, oburzenie, krytykowały projekt w całości i w poszczególnych jego częściach.

Ale nigdy nie dowiedzieliśmy się od opozycji, czego chce mianowicie, jak sobie reformę ustroju wyobraża, do czego pozytywnie dąży.

Nowa Ustawa Konstytucyjna weszła w życie najzupełniej legalnie i prawnie, zgodnie z przepisami Konstytucji dawnej.

W konsekwencji przyszedł, bo przyjść musiał pierwszy akt, związany z wcielaniem w życie nowej Ust. Konstytucyjnej — zmiana ordynacji wyborcz.

Zrozumiałe jest przecież, że inna ordynacja wyborcza ma wyłaniać ciała parlamentarne przy obowiązującej obecnie nowej Konstytucji, która określa Państwo jako „wspólne dobro”, z innej zaś ordynacji wyborczej musiały wychodzić te ciała, przy dawnej konstytucji, zbudowanej na zasadzie obrony interesów obywateli wobec Państwa.

Zrozumiałe jest, że przy dawnej konstytucji dysponentami mandatów poselskich mogły być tylko stronnictwa i partie polityczne, reorientujące moment walki, moment obrony wobec Państwa. Natomiast naturalną i konieczną konsekwencją nowej Konstytucji jest oddanie dyspozycji kandydaturami, a więc i mandatami poselskimi ciałom społecznym, reprezentującym moment współdziałania współpracy z Państwem.

Opozycja nie wyciągnęła żadnych wniosków z faktu, iż nowa Konstytucja weszła w życie.

Wobec projektu nowej ordynacji wyborczej opozycja zajęła znowu stanowisko negacyjne, pragnąc zachować dawną ordynację wyborczą i doprowadzając ją w projekcie posła M. Niedziałkowskiego do absurdu. (Przyszły Sejm miałby, według projektu PPS liczyć 600 posłów, za lat kilka Sejm Polski byłby już tysięcznym nie tyle dziwowiskiem, ile — pośmiewiskiem).

Gdy skończyło się wcielanie w życie nowej ordynacji wyborczej, partie i stronnictwa polityczne zajęły znowu stanowisko negatywne.

W momencie tak ważnym, gdy tworzy się polskie przedstawicielstwo parlamentarne, jeden z najważniejszych organów nowego ustroju państwowego, partie i stronnictwa schowały się znowu poza płótnem negacji. Jedne hałasują tam nieprzystojnie, inne zachowują pozorną bierność i z drwiącą miną wyczekują, co z tego wyniknie?

Negacja jest najłatwiejszą i pozornie najbardziej czujną pozycją.

Ale negacją nikt jeszcze nawet psiej budy nie zbudował, tembardziej zaś — potężnego Państwa. Aes.

Uroczyste ślubowanie rezerwistów.

W czwartek, dn. 1 b.m. punkt o godz. 20-ej w gustownie udekorowanej sali Zw. Rezerwistów odbyło się uroczyste ślubowanie członków Związku Rezerwistów, jak również i Rodziny Rezerwistów.

Przed dużym portretem zmarłego lecz nieśmiertelnego Wodza Narodu Marszałka Józefa Piłsudskiego ustawiony został sztandar Związku, a obok niego umieszczono pocztę sztandaru we pokrewnych organizacjach, mianowicie: Związku Strzeleckiego i Legjonistów.

Zwrotanie zabrał prezes zarządu p. Mieczysław Gologowski.

Przy stole przydzielonym zajęli miejsca p. p. Starosta Powiatowy S. Konopacki, wicestarosta Zieliński, prezes Okręgowy z Łodzi Zdrojewski, poatem prezes dr. W. Eichler, prezes Wallas, prezes Pagowski.

Pan Zdrojewski zobrazował obecny stan i rozwój Związku Rezerwistów w całym kraju. Następnie zebrani, stojąc z podniesioną prawą ręką do góry, powtarzali za prezesem Gologowskim wyrazy uroczystego ślubowania. Nastrój był b. podniosły.

Przemówił do zebranych krótko lecz jędrnie starosta p. Konopacki.

Minutą ciszy złożono hołd zmarłemu Wodzowi i Jego poległym i zmarłym żołnierzom.

Następuje okrzyk: „Najjaśniejsza Rzeczypospolita Polska i jej Prezydent niech żyją”.

Orkiestra odegrała hymn: „Jeszcze Polska nie zginęła”, a następnie gdy rozległy się dźwięki Pierwszej Brygady, zebrani chóralnie odśpiewali jedną strofę.

Nadmienić należy, że sala była formalnie przepelniona.

Po oficjalnej części przystąpiono do obrad.

W myśl wskazań głównego zarządu, co roku dnia 12 maja jako w rocznicę śmierci s. p. Marszałka Piłsudskiego, w Związku Rezerwistów będą urządzone żałobne akademie.

Przyjęto do wiadomości nową formę, obowiązującą przy wprowadzaniu nowych członków do Związku.

Postanowiono przystąpić do przygotowań do zabawy wrześniowej.

Stosownie do wyjaśnień komendanta Związku, osoby pragnące ubiegać się o O. S. i P. O. S. winny podać się oględzinom lekarskim. Lekarz miejski dr. Grzegorzewski będzie dokonywał oględzin bezpłatnie.

We wtorki i piątki od godziny 17—20 na boisku szkoły powszechnej Nr. 19 odbywać się będą ćwiczenia.

W soboty zaś o godz. 14-ej, a w niedzielę od 6-ej na Strzelnicy w Parku Wolności będą miały miejsce strzelania do celu. Uczestnik każdy otrzyma bezpłatnie 13 naboń flowerynych z tem, że o ile jednak nie uzyska 75% punktów dobrych, będzie musiał za naboje zapłacić.

Po zebraniu rozpoczęły się ochotcze tańce.

Z inicjatywy Starosty Powiatu Łaskiego p. Konopackiego w dniu 17-ym bm, t. j. w sobotę nastąpi wyjazd do Krakowa celem złożenia hołdu cniom Marszałka Piłsudskiego i wzięcia udziału w spaniu kopca na Sowińcu. Przejazd koleją w obie strony wraz z opłatą za autobus na Sowińc i spowrotem wynosi od osoby zł. 11.70.

Zapisy można zgłaszać w sekretarjacie Związku Rezerwistów.

Ludność Kielc domaga się usunięcia biskupa Łosińskiego.

Jak podaje „Naród i Wojsko” z dn. 1 lipca 1935 r. w Kielcach odbyło się publiczne zebranie b. wojskowych i obywateli miasta, celem omówienia działalności ks. biskupa Łosińskiego w okresie żałoby narodowej.

Po przemówieniach uchwalono przesłać na ręce p. wojewody dr. Dziadosza rezolucję następującej treści.

„Wzburzeni wrogiem ustosunkowaniem ks. biskupa Łosińskiego, pasterza djeceji kieleckiej dla spraw ogólnopństwowych, potępiamy niepozytelną działalność ks. biskupa Łosińskiego, która przynosi ujmę Kościołowi katolickiemu i profanuje uczucia narodowe wiernych Kościoła.

Protestujemy przeciwko użyciu Kościoła do celów szkodliwej polityki dla państwa Polskiego, poczynając sobie za największy obowiązek przeciwdziałać niecej agitacji.

Po uchwaleniu rezolucji zebrani uformowali się w czwórki i przemarszerowali przed pałacem biskupa, wznosząc pod jego adresem wrogie

okrzyki. Równocześnie pod pałacem biskupa zebrał się tłum demonstrantów, który usiłował wtargnąć do pałacu.

Na nadzwyczajnem posiedzeniu Rady Miejskiej m. Kielc uchwalono wystosować do Nuncjusza Marmaggiiego oraz do Prymasa Polski ks. Kardynała Hłonda prośbę w sprawie usunięcia ze stanowiska ordynariusza kieleckiego ks. biskupa Augustyna Łosińskiego — w związku z ubolowaniem godnem stanowiskiem jego w okresie ciężkiej żałoby narodowej.

Sprawiedliwy wyrok.

Przed sądem w Łomży stanął ks. Kochański, prefekt w Tykocinie, który przeciwstawił się zarządzeniom władz szkolnych w sprawie nałożenia przez dzieci szkolne opasek żałobnych po śmierci Marszałka Piłsudskiego.

Sąd wydał wyrok skazujący ks. Kochańskiego na 6 miesięcy więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego, bez zawieszenia kary.

RZECZY CIEKAWY.

Związek „Społem” otrzymał prawo rewizji.

Minister Skarbu udzielił prawa rewizji na stałe Związkowi Spółdzielni Spożywców R. P. „Społem” Prawo rewizji prócz spółdzielni spożywców obejmuje spółdzielnie wzajemnej pomocy, robotnicze spółdzielnie wytwórców i spółdzielnie pracy.

Kłeska posuchy w Rumunji.

Z południowych stron Mołdawji oraz niektórych okręgów Bessarabji donoszą, że wskutek dużych upałów zboża całkowicie przepadły. W niektórych okolicach nie było deszczu od marca.

Temperatura błyskawicy.

Miarą dla ustalenia temperatury błyskawicy jest stan roztopienia piorunochronu. Dawniej ostrze piorunochronów złożone, dziś wyrabia się je z platyny. Ponieważ platyna topnieje dopiero przy 1700 stopniach i ponieważ błyskawica roztopiała te ostrza piorunochronów, wynikało z tego, że temperatura błyskawicy jest wyższa ponad 1700 stopni.

Kiedyś błyskawica stopiła ostrze piorunochromu, sporządzonego z irydium. Ponieważ metal ten topi się dopiero przy 2 tys. stopni, z tego wnioskuje, że temperatura błyskawicy przewyższa 2 tysiące stopni.

Godziny urzędowania w Obw. Komisjach Wyborczych do Sejmu i Senatu.

Od środy, dnia 7-go do 14-go sierpnia r. b., zostały wyłożone do publicznego przeglądu spisy wyborców. Mieszkańcy naszego miasta uprawnieni do głosowania mają prawo sprawdzić czy zostali zamieszczeni w powyższych spisach.

Obwodowe Komisje Wyborcze urzędują w godzinach od 4-ej do 9-ej wieczorem.

Miasto Pabjanice podzielone zostało na obwody głosowania w następujący sposób:

do Sejmu:

Nr. obwo- du	Ulice wchodzące w skład obwodu głosowania	Siedziba lokalu urzędowego Obwodowej Komisji Wyborczej i lokalu wyborczego
74	ul. Boczna, Bugaj, Kazimierza, Kopernika, Osinkowa, Owsiana, Wąska i Żytia.	ulica Tuszyńska Nr. 30 szkoła powszechna Nr. 15
75	ul. Bracka, Dolna, Drewnowska, Gawrońska, Jakóba, Karola, Leśna, Lorenca, Mała, Mokra, Podleśna, Popławska, Rydyńska, Sienna i Smugowa.	ul. Szpitalna Nr. 1 szkoła powszechna Nr. 16.
76	ul. Cegielniana, Graniczna, Myśliwska, Peowiaków, Rzgowska, Spokojna, Szpitalna, Tuszyńska.	ul. Tuszyńska Nr. 75 szkoła powszechna Nr. 2.
77	ul. Ciepła, Dębowa, Kresowa, Ksawerów, Maślana Młynarska, Modrzewiowa, Piaskowa, Pożnańska, Warszawska 25—135 i 28—176, Widzewska, Zaradzyńska, Zwirki i Wigury.	ul. Warszawska 55 dom Raszki
78	ul. Bóżniczna, Kapliczna, Konstantynowska, Północna.	ul. Konopna 26 szkoła powszechna Nr. 7.
79	ul. Kościelna, Majdany, Poprzeczna, Szewska Warszawska 1—23 i 2—26.	ul. Kościelna Nr. 11 szkoła specjalna.
80	ul. Barucha, Batorego, pl. Dąbrowskiego, Garncarska, Gdańska, Konopna, Legionów 69 — 85 i 66—72, Sejmowa i Sobieskiego.	pl. Dąbrowskiego 2 szkoła powszechna Nr. 3.
81	ul. Ewangelicka, Grobelna, Kilińskiego, Legionów 60—64 i 63—57b, Lipowa, Pierackiego, Piłsudskiego Św. Rocha, Strażacka Zamkowa 1—15 i 2—16, Złota.	ul. Zamkowa 6 szkoła powszechna Nr. 9.
82	ul. Bagatela, Św. Jana, Pułaskiego, Sosnowa, Traugutta, Zamkowa 17—37.	ul. Pułaskiego 24 szkoła powszechna Nr. 1.
83	ul. Chłodna, Głowackiego, Legionów 1—61 i 2—58, Lutomińska, Prosta, Spółdzielcza, Zamkowa 36—66 i 39—77, Zgoda, Żelazna, Żeromskiego.	ul. Żeromskiego 19 Tow. Gimnast. „Sokół“
84	ul. Karniszewska, Mickiewicza, Poniatowskiego, Reynonta, Słowackiego.	ul. Poniatowskiego 4 szkoła powszechna Nr. 19.
85	ul. Kolejowa, Łaska, Mielczarskiego, Pomorska, Pusta, Sucha, Torowa, Wspólna, Wysoka, Zielona	ul. Zamkowa 65 szkoła powszechna Nr. 5.
86	ul. Cmentarna, Grunwaldzka, Karolewska 33—63 i 36—66, Krakowska, Moniuszki 57 — 175 i 64—176, Niecała, Nowa, Ostatnia, Polna, Próżna, Sportowa, Średnia, Strzelecka, Tkacka, Toruńska, Wiejska, Wileńska, Wolnościowa i Zagajnikowa.	ul. Pomorska 7.
87	ul. Św. Anny, Cicha, Kamienna, Karolewska 1—31 i 2—34, Konopnickiej, Moniuszki 37 — 53 i 40—62, Nowy Świat, Orla 32—60 i 29—59, Sokola, Trębacka, Wojenna.	ul. Nowy Świat 6 szkoła powszechna Nr. 17.
88	ul. Grabowa, Świętokrzyska, Moniuszki 1—35 i 2—38, Orla 16—30 i 17—27, Południowa, Targowa.	ul. Marjańska 4 szkoła powszechna Nr. 6.
89	ul. Augusty, Fabryczna, Sienkiewicza, Skromna, Zachodnia 14—38 i 11—21, Zamkowa 34.	ul. Zamkowa 34 lokal P.C.K.
90	ul. Kościuszki, Krótka, Narutowicza, Zachodnia 4—12 i 7, Zamkowa 20—30.	ul. Moniuszki 14 portjr. fabr. po Sukc. H. Prajs.
91	ul. Łąkowa, Marjańska, Orla 2—14 i 1—15, Piękna, Widok, Wierzbowa, Żabia i Żórawia.	ul. Marjańska 4 szkoła powszechna.

do Senatu:

Nr. obwo- du	Ulice wchodzące w skład obwodu głosowania	Siedziba Komisji Wyborczej i lokal wyborczy
14	PABJANICE: ul.: Barucha, Batorego, Boczna, Bracka, Bóżniczna, Bugaj, Cegielniana, Ciepła, pl. Dąbrowskiego, Dębowa, Dolna, Drewnowska, Ewangelicka, Garncarska, Gawrońska, Gdańska, Graniczna, Grobelna, Jakóba, Kapliczna, Karola, Kazimierza, Kilińskiego, Konopna, Konstantynowska, Kopernika, Kościelna, Kresowa, Ksawerów, Leśna, Lipowa, Lorenca, Majdany, Mała, Maślana, Modrzewiowa, Mokra, Młynarska, Myśliwska, Osinkowa, Owsiana, Peowiaków, Piaskowa, Piłsudskiego, Podleśna, Popławska, Poprzeczna, Pożnańska, Północna, Rydyńska, Rzgowska, Sejmowa, Sienna, Smugowa, Sobieskiego, Spokojna, Szewska, Szpitalna, Tuszyńska, Warszawska, Wąska, Widzewska, Zaradzyńska, Zwirki i Wigury, Żytia.	pl. Dąbrowskiego Nr. 2. (Szkoła powsz. Nr. 3).
15	PABJANICE: ul.: Bagatela, Głowackiego, Chłodna, Św. Jana, Karniszewska, Kolejowa, Legionów, Lutomińska, Łaska, Mickiewicza, Pierackiego, Poniatowskiego, Prosta, Pułaskiego, Św. Rocha, Reynonta, Skromna, Słowackiego, Sosnowa, Spółdzielcza, Strażacka, Sucha, Torowa, Traugutta, Wspólna, Zamkowa, Zgoda, Żelazna, Żeromskiego.	ul. Pułaskiego Nr. 24. (Szkoła powsz. Nr. 1).
16	PABJANICE: ul.: Anny, Augusty, Cicha, Cmentarna, Fabryczna, Grabowa, Grunwaldzka, Kamienna, Karolewska, Konopnickiej, Kościuszki, Krakowska, Krótka, Św. Krzyska, Łąkowa, Marjańska, Mielczarskiego, Moniuszki, Narutowicza, Niecała, Nowa, Nowy Świat, Orla, Ostatnia, Piękna, Polna, Południowa, Pomorska, Pusta, Próżna, Sienkiewicza, Sokola, Sportowa, Średnia, Strzelecka, Targowa, Tkacka, Toruńska, Trębacka, Widok, Wiejska, Wileńska, Wierzbowa, Wojenna, Wysoka, Zagajnikowa, Zachodnia, Zielona, Złota, Żabia, Żórawia.	ul. Nowy Świat Nr. 6. (Szkoła powsz. Nr. 17).

●●●●●●●●
K i n o
Miejskie
 ●●●●●●●●

Czwartek, Piątek, Sobota i Niedziela, dnia 8, 9, 10, 11 i 12 sierpnia 1935 roku.

Film zrealizowany w-g znakomitej powieści Fannie Hurst, autorki „Bocznej ulicy“ i „Zaledwie wczoraj“.

IMITACJA ŻYCIA

Dzieje miłości matki i córki do jednego mężczyzny.

W rolach głównych: Claudette Colbert, Warren William i 3-letni genjusz ekranu Baby Jane.

Czwartek, piątek, sobota, niedziela i poniedziałek — 8, 9, 10, 11 i 12 sierpnia 1935 r.
 WSPANIAŁY PROGRAM INAUGURACYJNY.

Kto zabił... żona, czy kochanka? oto pytanie dookoła którego snuje się treść filmu p. t.

NIEBEZPIECZNY FLIRT

Dramat sensacyjno-erotyczny.

W rolach głównych MYRNA LOY i WILLIAM POWELL.

Jako uzupełnienie programu
BUSTER KEATON

w przebojowej komedii skrzęcej się dowcipem i szeregiem pikant. sytuacji.

PROFESOR W KABARECIE

II Kino Miejskie
 Dźwiękowe
NOWOŚCI

II Kino Miejskie
 Dźwiękowe
NOWOŚCI

Wiadomości radjowe.

Obrady radjowe na statku transatlantycznym. Symbol międzykontynentalnej współpracy radjowej.

W połowie lipca b. r. bawili w Warszawie przedstawiciele Amerykańskiego towarzystwa radjowego N.B.C. pp. J. F. Royal i Max A. Jordan. Goście amerykańscy złożyli wizytę Naczelnemu Dyrektorowi Polskiego Radja p. Romanowi Starzyńskiemu i przeprowadzili szereg rozmów z kierownikami programowymi radjofonji polskiej. Celem wizyty było zbadanie na miejscu możliwości zorganizowania w przyszłym sezonie kilku audycji dla Ameryki. Brane były pod uwagę audycje muzyczne o charakterze ludowym oraz transmisje nabożeństw z Częstochowy względnie Krakowa lub Ostrej Bramy.

W czasie rozmów delegacji NBC zawiadomili Polskie Radio, że złożyli wniosek do Międzynarodowej Unji Radjofonicznej w Genewie, aby jedno z najbliższych posiedzeń Unji obradowało na pokładzie statku transatlantycznego między Europą a Ameryką. Byłby to piękny symbol międzykontynentalnej współpracy radjowej, a jednocześnie okazja do zwiedzenia „Radio-City“ w Nowym Jorku.

Od nowego Roku wejdzie w życie projekt koncertów międzynarodowych.

Jak wiadomo, na ostatnim posiedzeniu Międzynarodowej Unji Radjofonicznej, ustalono 2 typy koncertów wymiennych pomiędzy poszczególnymi radjofonjami, a mianowicie koncerty międzynarodowe. Koncerty europejskie organizuje po kolei każde państwo według specjalnego kalendarzyka, transmisja zaś ich obowiązuje wszystkie pozostałe kraje. Koncerty zaś międzynarodowe będą to krótkie i na wysokim poziomie artystycznym stojące audycje muzyczne, które poszczególne radjofonje proponować będą do transmisji innym państwom. „Tematy„ tych audycji nie są ograniczone do muzyki narodowej, ale obejmują najbardziej różnorodny zakres twórczości muzycznej.

Idea koncertów międzynarodowych została przyjęta przez wszystkich z dużym zadowoleniem, gdyż stanowią one pewnego rodzaju „gościnne występy“ w dziedzinie radja.

Celem odpowiedniego przygotowania tych koncertów, Międzynarod. Unja Radjofoniczna zawiadomiła wszystkie broadcastingi, że wejdą w życie z początkiem następnego roku.

Wierny przyjaciel.

Radjo, to największy przyjaciel. Posiadającemu odbiornik nie brak wtedy znajomych, odbiornik daje mu cały świat. Wymagamy od ludzi, którzy nas odwiedzają, by przynosili nam nowiny. Radjo stale dostarcza nam nowości. Przemawia do nas tyśiące osób, których nie potrzebujemy ugaszczać. Najwięksi artyści wysilają się, by nam czas uprzyjemnić, nie

krępując nas bynajmniej ani wymaganiami stroju, ani żądaniem, by słuchano ich w skupieniu. Radjo, to największy przyjaciel.

Filmy ze świata radjowego.

Anglia wyświetlała niedawno pierwszy film, oparty na tematach radjowych, obecnie zaś w Hollywood montują film p. t. „Wielka audycja“, rozgrywający się na tle środowiska radjowego. Oprócz gwiazd filmowych udział biorą popularni speakerzy amerykańscy.

Cała Francja chce mieć radjo w taksówkach.

Wobec wielkiego powodzenia, jakim się cieszą w Paryżu radjodbiorniki zainstalowane w taksówkach, szereg większych miast francuskich jak Marsylja, Lyon, Bordeaux i t. p. idzie śladem Paryża i prawdopodobnie ruch ten rozszerzy się na całą prowincję francuską.

Walka z hałasem radjowym we Włoszech.

We Włoszech coraz energiczniej rozwija się walka z hałasem ulicznym. Niedawno zabroniono używać w obrębie Rzymu trąbek samochodowych, a motocyklistom nakazano używać tłumików. Teraz przyszła kolej na radjo: naznaczono wysokie grzywny za funkcjonowanie głośnika przy otwartym oknie i wogóle za zbyt głośne działanie.

Koncerty radjowe dla młodzieży.

Począwszy od 1-go września Polskie Radio nadawać będzie raz na tydzień koncerty szkolne. W porozumieniu z Min. W.R. i O.P. czas trwania tych koncertów ustalony został na 45 min. Jeden koncert w miesiącu przeznaczony będzie dla młodzieży gimnazjalnej, a trzy pozostałe dla młodzieży szkół powszechnych.

KRONIKA.

Sprostowanie.

W Nr. 31 z dn. 4.VIII. naszego pisma, podaliśmy delegatów do Zgromadzenia Okręgowego w Sieradzu; przeoczyliśmy nazwisko Dr. H. Broniatowskiego jako delegata Izby Handlowo-Przemysłowej, co niniejszym prostujemy.

Wznowienie działalności Koła Przyjaciół Akademika w Pabjanicach.

Pismem z dn. 25.VI b. r. Pan Wojewoda J. Hauke-Nowak, jako prezes Woj. Komit. Tow. Przyjac. Młod. Akad. w myśl art. 50 statutu T-wa polecił dotychczasowemu prezesowi dr. H. Broniatowskiemu objąć prezesurę Koła Przyjaciół Akademika na terenie naszego miasta, temsamem polecił wznowić działalność Koła w Pabjanicach, co podaje do wiadomości wszystkich członków Koła Przyjaciół Akademika i uprasza się o dalsze zapisywanie na członków tego Koła. Zapisy skuteczniać można w składzie aptecznym p. J. Kasperskiego ul. Zamkowa Nr. 15.

Ostrowia--P.T.C. 2:2 (0:1).

Występ drużyny wielkopolskiej „Ostrowi“ wywołał duże zainteresowanie wśród zwolenników piłki nożnej w Pabjanicach. Goście wywarli miłe wrażenie tembardziej, że okazali pabjaniczantom grę piękną.

Techniką i opanowaniem piłki górowali znacznie nad gospodarzami. W Ostrowi wyróżnił się środkowy pomocnik, u P. T. C. natomiast bramkarz Szymański S., który swą grą zachwycał całą publiczność.

P. T. C., pomimo osiągniętego

wyniku remisowego, należy się upomnienie. Powinni wkońcu zrozumieć, że każdy sportowiec na boisku ma grać ambitnie i okazać w całej pełni swe zdolności, nigdy nie lekceważyć przeciwnika bez względu na to, czy to są zawody mistrzowskie, czy też towarzyskie. Tego wymaga od reprezentantów piłki nożnej w Pabjanicach Wasz sympatyk, Wasi byli towarzysze sportowi, mało tego—żąda cała sportowa młodzież pabjanicka.

Widz.

BUDUJMY DROGI.

Polska powiększa sieć bitych dróg. Od piaszczystego Helu, po kamienisty szlak huculski Tatarowa czy Worochty — wszędzie powstają nowe wstęgi równych gładkich szos i twardych traktów.

Metr za metrem, krok za krokiem zacieramy zaniedbanie poprzednich lat, dając krajowi inwestycję trwałą i opłacalną.

Droga — kamienna szosa — to wynalazek stosunkowo niedawny. Jeśli więc w czasach przedrozbiorowych nie opłatała naszego kraju sieć bitych dróg, było to tylko przyczyną nieznaności techniki budowy tego rodzaju traktów i szos, niestosowanej zarówno w Polsce, jak i zagranicą. Dopiero lata zaborów przyczyniły się do znacznego opóźnienia naszego kraju, co do posiadania gęstej sieci komunikacji szosowej, oraz pierwsze lata powojennego chaosu, w których brak było sprężystej organizacji i zdrowej myśli troszczącej się o stan polskich dróg.

Wracając do wieków poprzednich, bo jeszcze w 16 stuleciu cała Europa Zachodnia, a z nią i Polska cierpiały na brak dobrych dróg. Trakty ówczesne były okropne. Wąskie, że nie tylko dwa wozy, ale i dwa konie minąć się mogły z trudem. Iż to anegdota zaprawionych niestety wielką dozą prawdy przekazano nam z owych czasów. O tem, jak to dwa pojazdy tygodniami stały na drodze, żaden bowiem nie chciał ustąpić spotkanemu.

Trakty pełne były wyboi, dziur przepaścistych, z których wyciągać trudno było ugrzęźniętą kolosę. Jeżdżono zwykle poszostną karetą, by w razie wypadku nie szukać w okolicy zapasowych koni. Nie wymyśłem zatem pańskim, nie pychać było wpręganie szóstki dzianetów — ale zwykłą koniecznością. Podróżowanie po kraju w 17 stuleciu łączyło się z tak wielkimi trudnościami, jakie pokonywać dziś muszą bohaterzy zdobywcy saharskich piachów, lodowatych pustyń Arktydy, niedostępnych puszczy równika.

W Niemczech w 18 jeszcze wieku zdarzały się wypadki, że zbory pół tuzina okolicznych wsi tonęły w błocie. W początkach 19 wieku utarł się w Europie żart, że dyliżanse dlatego malowano na kolor czerwony, iż jest to barwa symbolizująca ból, cierpienie i męki jakie przechodzą

podróżni. Należałoby więc raczej wozić w nich nieboszczyków, lub uśpionych w letargu, a napewno parodniowy kurs po wyboistych traktach zbudziłby niejednego.

Jedna Francja — bardzo wczesnie doceniła znaczenie bitych dróg. W 17 stuleciu skarb francuski przeznaczył na budowę mostów i nowych dróg półtora miliona franków rocznie, a za Ludwika XV nawet po 4 — 5 milj. Nie więc dziwnego, że w końcu 18 wieku posiadała Francja około 25 tys. km. gościńców brukowanych podczas gdy w innych państwach drogi tego rodzaju były rzadkiem zjawiskiem.

Do licznych dawniej, a rzadkich dziś, krajów bezdrożnych należy niestety i Polska. Cięży na nas nieznośnie ten potworny grzech. Wyplenić go i zniszczyć stało się hasłem naszego dzisiaj.

Obowiązkiem obywatelskim jest walne przyczynienie się do powiększenia naszych szczyplych 46,8 tys. km. dróg bitych, które stawiają nasz kraj na szarym końcu wśród państw Europy.

L. W.

Wodę sodową
 i limoniadę
 pijcie jedynie w butelkach
 z banderolką
KUNERTA.

LEKARZ - DENTYSTA
**FELICJA
 KLEINERT-LEWINOWA**
 powróciła i przyjmuje
 od 9—11 od 3—7
 ul. Zamkowa 7, tel. 210.